

ez ismerős, mert jártam itt,
androgün éj fájásait
már láttam

MÁR LÁTTAM

hol a téboly mint vendég oszon,
hideg, csempézett folyosón,
sötét szülőszobákban

láttam, ahogy világra jön
s mint régi ismerős köszön
életnek, halálnak

de miért nem veszi zokon,
hogy e két idős rokon
neki vissza nem köszön?

nem köszön, mert eleve
már kezdettől egy volt vele
s ezt mindig is tudta jól

hogy nem köszön a lángnak a tűz,
mely korhadt, elmúlt erdőket űz,
ha öleli a fákat

hogy nem köszön a víznek a csepp,
mert részei a tengernek,
folyónak, ha árad

nem jelent mást ez a csend
hogy mindig is ez volt a rend
és ezután is így marad.

.
.

ez ismerős, mert jártam itt,
androgün éj fájásait,
már láttam